

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40. 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.

CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadó.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Albero-la, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE PALMA: Miquel Payeras.

CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Pere Codonyan (Perpinyà).

RÚBRICUES: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Partal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, F. M. Anton, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosa, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Franal, Associats. València, Tel. (96) 351 05 80. Barcelona, Tel. (93) 451 03 75. Mallorca, Tel. (971) 72 07 63.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY DE PORTADA I GRÀFICS: Víctor Navarro.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Anón.

IMPRESSIÓ: Rivadeneira, SA.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Andorra, una bona notícia per a tots

El cap del govern d'Andorra, Òscar Ribas, es va entrevistar la setmana passada amb el secretari general de les Nacions Unides, Butros Butros Gali, per tal de sol·licitar de manera oficial l'admissió d'Andorra en l'Organització de les Nacions Unides. Si tot va com és d'esperar en la pròxima sessió de tardor de l'assemblea general, Andorra podria ser admesa com a estat de ple dret.

Aquest fet té dues lectures a fer: una d'estrictament andorran i una altra que ens afecta a tots. Des del punt de vista andorran, l'admissió del Principat d'Andorra a les Nacions Unides és el símbol a escala internacional del canvi importantíssim que s'està produint al país. L'aprovació de la Constitució va significar en el seu moment, dins el país, el pas cap a la nova Andorra que necessita modernitzar-se per a sobreviure en aquestes difícils acaballes de segle. L'admissió d'Andorra a les Nacions Unides, ara, simbolitza l'entrada definitiva del Principat en la comunitat internacional ja no com un residu folkloric ni una particularitat medieval sinó com un estat definitiu.

Però, amb tot, l'entrada d'Andorra en la comunitat internacional té una lectura molt important també per a tota la cultura catalana, derivada de la llengua.

Andorra és un estat que té com a llengua oficial, única, el català. L'únic estat que la té. Per tant el català, des d'aquest moment, ja és una llengua amb un estat al seu darrere. Una llengua amb un interlocutor reconegut i reconoscible. Pot semblar paradoxal que un estat de 40.000 habitants haja d'assumir la representació d'una cultura, d'una nació, de deu milions d'habitants. Pot semblar paradoxal però és la realitat que tenim per ara i benvinguda que siga,

Això significa, per exemple, que el català sonarà, i comptarà, de manera oficial a les Nacions Unides i a la UNESCO o a qualsevol dels altres fòrums internacionals. No ens enganyem: ho farà en la mesura de la grandària

d'Andorra. Però el que és substancialment important i diferent és que, des d'ara, ho farà.

Culturalment tindrem un valedor dins la comunitat internacional. I des del respecte a l'especificitat andorran, tenim el dret de demanar als seus representants que assumen aquest paper. Com també els andorrans tenen el deure d'exigir als seus representants que ho facen.

Hi ha moltíssims camps, des de les telecomunicacions fins al dret, en els quals els estats juguen un paper clau per a la preservació i el desenvolupament de les llengües. Per primera vegada els parlants del català tenim un estat en el qual reconèixer-nos. Això no és anecdòtic, encara que algú ho vulga ridiculitzar.

Fa anys la NASA va enviar a l'espai la sonda Voyager, el primer giny que havia d'escapar al sistema solar. En aquella sonda un disc reproduïx en totes les llengües del món un missatge de pau. Però no està en totes les llengües del món sinó només en les dels seus estats. El català, que no viatja aleshores a l'encontre d'altres mons, hi aniria ara de la mà d'Andorra.

